

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
NA POTRZEBY PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
ZWANEGO
„EŁK – SIELSKA”

Autor: mgr inż. arch. kraj. Sylwia Dobrzyń

Zatwierdziła: mgr inż. Marta Herbszt - Naczelnik Wydziału Planowania Przestrzennego
i Gospodarki Nieruchomościami

Ełk, lipiec 2021 r.
(aktualizacja luty 2024 r.)

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	4
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy.....	4
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko.....	4
1.3. Metodyka opracowania materiałów źródłowych.....	5
2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	8
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu.....	8
2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna i gleby.....	12
2.3. Warunki klimatyczne.....	17
2.4. Wody powierzchniowe i podziemne.....	18
2.5. Szata roślinna, świat zwierzęcy, różnorodność biologiczna.....	21
2.6. Zabytki kulturowe.....	32
2.7. Obszary chronione.....	33
2.8. Korytarze ekologiczne.....	33
3. Ocena stanu środowiska.....	35
3.1. Jakość powietrza atmosferycznego.....	35
3.2. Klimat akustyczny.....	36
3.3. Jakość wód.....	37
3.4. Promieniowanie elektromagnetyczne.....	37
4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu.....	39
4.1. Cel opracowania projektu planu i ustalenia projektu planu.....	39
4.2. Powiązania ustalen planu z innymi dokumentami.....	40
4.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustalen projektu planu.....	43
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednio, pośrednie, wtórne, skumulowane, krotkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność ich obszarów, a także na środowisko.....	44
6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	49
7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.....	50
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie.....	52
9. Ocena ustalen projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko-proponowane działania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.....	53
10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	55
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	56
12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	57
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	58
Załączniki:	
nr 1 Mapa z analizą stanu istniejącego	
nr 2 Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwanego „Elk - Sielska”	
nr 3 Oświadczenie autora prognozy	

1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”.

Obszar miejscowego planu obejmuje powierzchnię ok. 33 ha.

Projekt przedmiotowego planu jest realizacją uchwały nr XXVII/262/2021 Rady Miasta Elku z dnia 24 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”.

Celem przystąpienia do zmiany obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z uchwałą intencyjną oraz analizą zasadności, jest w szczególności:

- określenie zasad dotyczących realizacji obiektów na powierzchni jez. Selmeł, Mały w tym m. in. kładek i pomostów;
- ustalenie przeznaczenia terenów dotychczas niezagospodarowanych z zachowaniem ładu przestrzennego;
- uporządkowanie istniejącej zabudowy, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Podstawą formalno-prawną prognozy są również:

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 17 pkt 4), Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 z późn. zm.);
- Uchwała Rady Miasta Elku nr XXVIII/262/2021 z dnia 24 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo-przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu planu jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu;
- warunki życia i zdrowia ludzi;
- środowisko kulturowe;

- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Analizie poddano również ustalenia projektu dokumentu dotyczącego warunków zagospodarowania terenu.

Przy sporządzaniu prognozy, jako stan odniesienia przyjęto charakterystykę stanu środowiska przyrodniczego oraz stan zagospodarowania terenu określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym na potrzeby przedmiotowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest wysoko specjalistycznym instrumentem posiadającym wszystkie cechy analizy systemowej. Jako taka stosuje metody otwarte, dostosowane do rodzaju i charakteru analizowanego dokumentu, tj. projektu planu. Jej zadaniem jest wskazywanie i przedstawianie skutków środowiskowych związanych z przyszłym uchwaleniem przez decydentów projektu planu oraz sposobów uniknięcia niepożądanych skutków działań.

Prognoza do projektu planu nie jest dokumentem, który w sposób ilościowy wykazuje presję i oddziaływania, wynikające z realizacji zapisów planu, natomiast pokazuje ogólny kierunek, w którym zmierzać będą przyszłe problemy środowiskowe wynikające z realizacji dokumentu. Jest to wynikiem stosunkowo ogólnych danych o przyszłych inwestycjach, szczególnie w odniesieniu do detali technicznych, które mogą mieć istotne znaczenie dla wielkości wywieranych presji środowiskowych. Skupiono się zatem na określeniu jakościowym kierunków przemian oraz poddano charakterystyce cechy poszczególnych oddziaływań.

Prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie Wydział Spraw Terenowych II w Elku – pismo WSTL.411.8.2021.AMK z dnia 16 kwietnia 2021 r.;

- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Elku – pismo ZNS.9022.4.7.2021.1 z dnia 14 maja 2021 r.

Na podstawie otrzymanych uzgodnień niniejsza prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu, jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodach zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, czystość ich przeprowadzenia, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym.

1.3. Metodyka opracowania, materiały źródłowe

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji

o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwiła obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń planu.

W pracach nad prognozą wykorzystano dane i wnioski pochodzące z następujących dokumentów:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Elku, uchwalone uchwałą nr XXXVI.362.2021 Rady Miasta Elku z dnia 24 listopada 2021 roku;
- Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwanego „Elk – Sielska”;
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Elk – Sielska”;
- Program ochrony środowiska miasta Elk na lata 2022 – 2025, uchwalony uchwałą nr XLV.456.2022 Rady Miasta Elku z dnia 31 sierpnia 2022 roku, wykonany przez Instytut Zirownoważonego Rozwoju sp. z o. o.;
- Program rewitalizacji Elku na lata 2016- 2023, Elk 2018;
- Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030, Olsztyn 2021;
- Program ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych, Olsztyn 2020;
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U.2011.25.133).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U.2014.1409).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz.U.2014.1408).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.2016.2183).

Jako materiały dodatkowe wykorzystano opracowania takie jak:

- Pawlak T., Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2017 - 2019 w województwie warmińsko-mazurskim, w oparciu o wyniki pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, Olsztyn 2020;
- Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2021 roku;
- Raport Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego – Mazurskie w Olsztynie na zlecenie Gminy Miasta Elku, dot.: „Badania wody i osadów dennych oraz pomiaru hydrologiczne Jeziora Eickiego i jego zlewni wraz ze sporządzeniem projektu ochrony i rekultywacji zbiornika w celu zachowania jego potencjału rekreacyjnego i przyrodniczego” przeprowadzony w grudniu 2016 r.;

- Pawlak T., Długosz P., Kopeć R., Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim za rok 2022, WIOŚ Olsztyn, 2023

- materiały kartograficzne: mapa geologiczna, glebowo-rolnicza, hydrogeologiczna itp.

- Materiały zebrane w sieci Internet.

Zakres informacji dotyczący środowiska uzyskany z ww. opracowań uzupełniono wzięjami lokalnymi w terenie, szczególnie w zakresie aktualnego użytkowania terenu oraz uwarunkowań funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Opracowanie składa się z:

- części opisowej;
- części kartograficznej - analiza stanu istniejącego (załącznik nr 1) oraz mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”, skala 1:1000 (załącznik nr 2).

2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Elk to miasto zlokalizowane w województwie warmińsko-mazurskim, w jego południowo-wschodniej części (Rys. 2.1). Jest największym i najludniejszym miastem na Mazurach. Według danych GUS z roku 2023 (stan na 31.06.2023 r.) miasto liczyło 59 942 mieszkańców, tak więc zajmuje trzecie miejsce w województwie pod względem liczby mieszkańców, za Olsztynem i Elblągiem. Miasto liczy powierzchnię 21,05 km², stąd Elk zajmuje czwarte miejsce pod względem powierzchni w województwie warmińsko-mazurskim.

Rys. 2.1. Lokalizacja miasta na tle Polski i województwa
(źródło:pl.wikipedia.org)

Rys. 2.2. Lokalizacja terenu opracowania w mieście Elk (czerwony okrąg)
(źródło: melk.e-mapas.net)

Teren objęty niniejszą prognozą, położony jest w południowo-wschodniej części miasta, (Rys.2.2). Ograniczony jest:

- od północy kompleksami leśnymi (Rys.2.3);
- od wschodu ulicą Wczasową i kompleksami leśnymi, położonymi na terenie Gminy Elk (Rys.2.4);
- od południa ulicą Kolejową i kompleksami leśnymi, położonymi na terenie Gminy Elk (Rys.2.5);
- od zachodu ulicą Sielską, terenami kolejowymi i niezagospodarowanymi nieruchomościami, m.in. niezabudowaną działką nr 3517, która graniczy z jeziorami Salmęt Mały i Szymba (Rys.2.6, Rys. 2.7)

Istniejące zagospodarowanie wyżej wymienionych terenów nie oddziałuje negatywnie na obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego niniejszą prognozą, do dnia jej sporządzenia brak jest także planowanych inwestycji mogących oddziaływać na środowisko, dla których prowadzono postępowania w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Rys. 2.3. Widok na północną granicę opracowania (kompleksy leśne)
(źródło: fotografia własna)

Rys. 2.4. Widok na wschodnią granicę opracowania (ulica Wczasowa i kompleksy leśne, położone na terenie Gminy Elk)
(źródło: fotografia własna)

Rys. 2.5. Widok na południową granicę opracowania (ulica Kolejowa i kompleksy leśne, położone na terenie Gminy Elk)
(źródło: fotografia własna)

Rys. 2.6. Widok na zachodnią granicę opracowania (ulica Sielecka, tereny kolejowe i niezagospodarowane obszary zielone)
(źródło: fotografia własna)

Rys. 2.7. Widok na zachodnią granicę opracowania (nieruchomość ozn. nr geod. 3517, sąsiadująca z jeziorami: Selmęt Mały i Szyba)
(źródło: fotografia własna)

Obszar opracowania nie jest objęty ustaleniami zadnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zagospodarowanie działek odbywa się w oparciu o ustalenia wydawanych decyzji o warunkach zabudowy lub lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Powierzchnia opracowania projektu planu wynosi ok. 33 ha i obejmuje obszar położony w obrębie 3 miasta Eku (Rys 2.8 - 2.10).

Rys. 2.8. Granice terenu opracowania na ortofotomapie
(źródło: mapa.miasc.eik.pl)

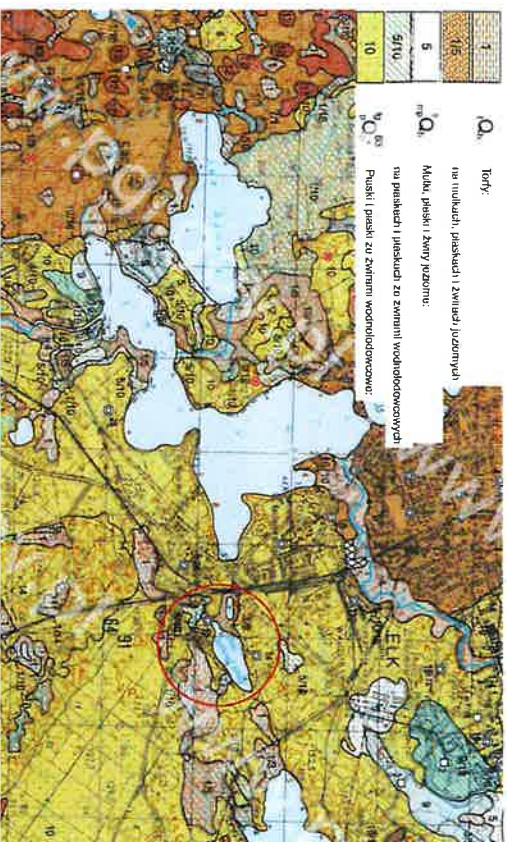
Rys. 2.9. Widok na obszar opracowania: tereny mieszkaniowe
(źródło: fotografia UM)

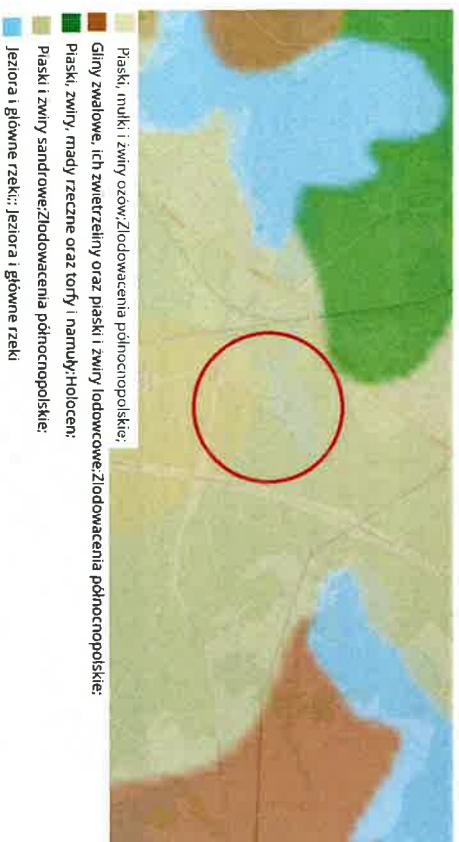
Rys. 2.10. Widok na obszar opracowania: jezioro Selmęt Mały
(źródło: fotografia UM)

2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna i gleby

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski, obszar miasta Eku zlokalizowany jest w megaregionie Niziu Wschodnioeuropejskiego, Prowincji Niziu Wschodniobałtycko-Białoruskiego, w Podprovincji Pojezierza Wschodniobałtyckiego, w granicach makroregionu Pojezierza Mazurskiego oraz w mezoregionie Pojezierza Eickiego (Rys.2.11). Obszar miasta leży w obrębie skał osadowych platformy wschodnioeuropejskiej. Ponadto położone jest na Wywniesieniu Mazursko-Suwalskim, które zbudowane jest

Rys. 2.14. Szczegółowa mapa geologiczna, fragment arkusza nr 183 (czerwonym kolcem oznaczony teren opracowania)
(źródło: zasoby Państwowego Instytutu Geologicznego)

Rys. 2.15. Fragment mapy geologicznej (czerwonym kolcem oznaczony teren opracowania)
(źródło: zasoby Państwowego Instytutu Geologicznego)

Zgodnie z wypisem z operatu ewidencji gruntów, obszar opracowania przebiega w obrębie użytków gruntowych oznaczonych jako (Rys. 2.16):

- B - tereny mieszkaniowe (ok. 6,13 ha obszaru);
- Bi - inne tereny zabudowane (ok. 0,1 ha);
- Bp - zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie zabudowy (ok. 0,01 ha);

- dr - drogi (ok. 2,55 ha);
- Lz - grunty zadrzewione i zakrzewione (ok. 0,09 ha);
- N - nieużytki (ok. 0,92 ha);
- Wp - grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi (ok. 19,67 ha);
- Ws - grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi (ok. 0,09 ha);
- Ls - lasy, zaliczane do IV klasy bonitacyjnej gruntów (ok. 0,27 ha);
- Lzr - grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, zaliczane do VI klasy bonitacyjnej gruntów (ok. 0,0052 ha)
- Ł - łąki trwałe, zaliczane do IV (ok. 1,3 ha), V (0,05 ha), VI (ok. 0,04 ha) klasy bonitacyjnej gruntów;
- W - grunty pod rowami, zaliczane do V klasy bonitacyjnej gruntów (ok. 0,12 ha);
- Ps - pastwiska trwałe, zaliczane do V klasy bonitacyjnej gruntów (ok. 0,25 ha);
- R - grunty orne, zaliczane do IVb (ok. 0,26 ha) i V (ok. 1,01 ha) klasy bonitacyjnej gruntów;
- S - sady, zaliczane do IVb klasy bonitacyjnej gruntów (ok. 0,02 ha)

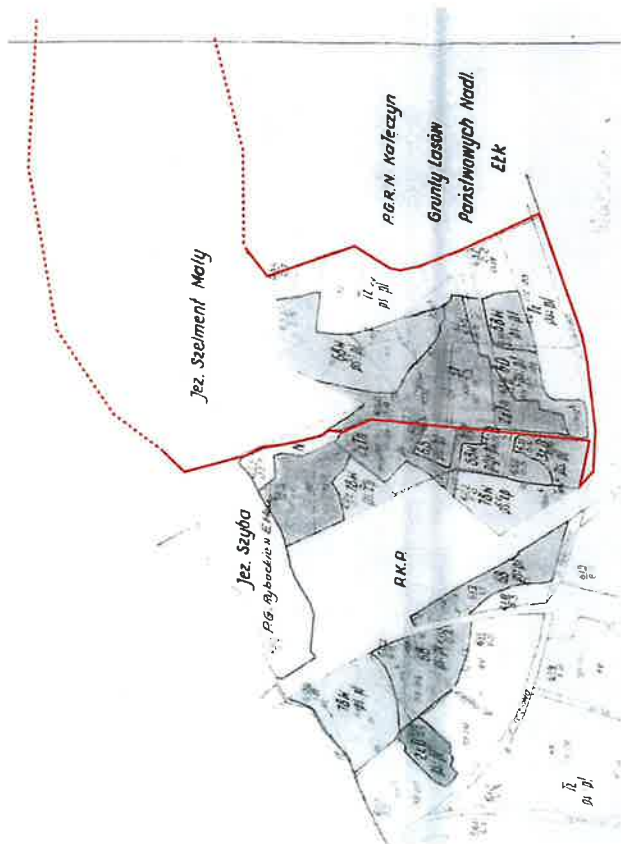

Rys. 2.16. Fragment mapy użytków gruntowych
(źródło: opracowanie własne)

Zgodnie z mapą glebowo-rolniczą, teren opracowania znajduje się w granicach konturów oznaczonych jako (Rys. 2.17):

- 2z Tr - użytki zielone średnie na glebach pochodzenia organicznego - torfy niskie;
- 6Bw ps:pl - gleby brunatne, o złym słabym komplekcie przydatności rolniczej, wytworzone z piasku słabo gliniastego, przechodzącego na głębokości do 100 cm w pasiek luźny;

- 6D ps/pl – czarne ziemie właściwe, o żłymim słabym kompleksie przydatności rolniczej, wytworzone z piasku słabo gliniastego, przechodzącego na głębokości do 100 cm w piasek luźny;
- Tz ps/pl – tereny zabudowane na piasku słabo gliniastym, przechodzącym na głębokości do 100 cm w piasek luźny.

Rys. 2.17. Fragment mapy glebowo-rolniczej (czerwonym wielokątem oznaczony teren opracowania) (źródło: Zasoby Starostwa Powiatowego w Elku)

Gleby w obrębie zabudowy miejskiej są najczęściej zdegradowane, w wyniku negatywnej działalności człowieka. Teren opracowania leży w obrębie zabudowy mieszkaniowej i sam w sobie nie jest zanieczyszczony, gdyż oprócz występującej tu funkcji mieszkaniowej i nielicznych obiektów z zakresu usług nieuciążliwych (pokoje gościnne), część terenu jest niezagospodarowana i stanowi prywatne tereny rekreacyjne, bądź podmokłe tereny przy kanale wodnym i jeziorze Selmęt Mały. Duży udział powierzchni biologicznie czynnej wśród istniejącej zabudowy, występowanie zbiorowisk roślinności charakterystycznej terenom łęgowym przy jeziorze Selmęt Mały i kanału melioracyjnego, wpływa korzystnie na mikroklimat i stosunki wodne tego obszaru. Świadczą o tym występujące w wierzchniej warstwie gruntów namuły oraz piaski pochodzenia limnicznego (podwodnego) oraz wysoki poziom wód gruntowych, który może ulegać okresowym wahanom i być problematyczny przy lokalizacji w tym miejscu nowopowstałych budynków.

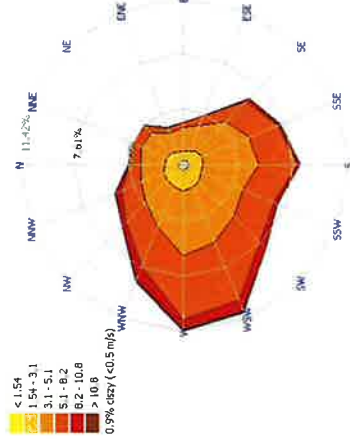
2.3. Warunki klimatyczne

Klimat miasta Elku kształtowany jest oddziaływaniem kontynentalnym i należy do najchłodniejszych w Polsce. Średnia roczna temperatura powietrza na analizowanym terenie wynosi +6,7°C przy średniej temperaturze miesięcznej najchłodniejszego lutego -4,7°C i średniej temperaturze miesięcznej najcieplejszego lipca +17,2 °C. Ujemne temperatury powietrza utrzymują się średnio przez 4 miesiące w roku, od grudnia do

marca. Liczba dni gorących z temperaturą maksymalną równą lub wyższą niż 25°C wynosi 21 - 22 dni. Natomiast średnia liczba dni z pokrywą śnieżną wynosi 70 – 80, co odgrywa dużą rolę w bilansie cieplnym i wodnym tego regionu.

Średnia roczna wilgotność powietrza waha się od 81– 83%. Średnia roczna ilość opadów atmosferycznych wynosi 555 mm, przy czym najwyższe miesięczne sumy opadów obserwuje się w lipcu i sierpniu, największe w miesiącach zimowych: styczniu i lutym (Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030).

Na terenie miasta przeważają wiatry z kierunków południowo-wschodnich, południowo-zachodnich i zachodnich (Rys. 2.18). Maksymalne prędkości wiatrów występują w okresie listopad - styczeń, natomiast minimalne od czerwca do września. Dla omawianego terenu nie zostały przeprowadzone badania klimatyczne, jednak klimat omawianego obszaru nie różni się generalnie od klimatu miasta Elku.

Rys. 2.18. Rozkład kierunków i prędkości wiatru wyznaczony przez model WRF/CALMET w strefie warmińskiej mazurskiej (źródło: Program ochrony powietrza...)

2.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Miasto Elka należy do zlewniska Morza Bałtyckiego, z którym łączy się poprzez rzeki Elka, Biebrzę, Narew oraz Wisłę. Teren niniejszego opracowania położony jest w odległości ok. 700 m od Jeziora Elckiego (w kierunku zachodnim) i ok. 1800 m od Jeziora Selmęt Wielki. Jezioro Elckie ma powierzchnię 382,4 ha i objętość 57,36 tys. m³. Maksymalna głębokość jeziora sięga 55,8 m, a średnia głębokość - 15,0 m. Długość linii brzegowej wynosi ok. 18,65 km. W odległości ok. 2200 m na północny zachód od terenu opracowania zlokalizowana jest rzeka Elka, która licznie meandrująca przepływa przez centralną część miasta, z kierunku wschodniego ku zachodowi, łącząc się z wodami Jeziora Elckiego. Rzeka Elka jest prawobrzeżnym dopływem Biebrzy. Długość całkowita rzeki wynosi 113,6 km, w tym 86 km w granicach województwa warmińsko-mazurskiego. Powierzchnia zlewni wynosi 1524,5 km². Sieć rzeczna miasta jest słabo rozwinięta, i charakteryzuje się występowaniem wielu obszarów bezodpływowych, dlatego też wahania stanów wody w ciągu roku są niewielkie.

Bezpośrednio na obszarze opracowania występuje jezioro Selmęt Mały oraz połączony z nim kanał melioracyjny, a w jego sąsiedztwie także stawy i oczka wodne osób prywatnych. Mniejsze jezioro Szyba, znajduje się poza granicami opracowania, lecz jest połączone kanałem melioracyjnym z jeziorem Selmęt Mały. Jezioro Selmęt Mały (Rys. 2.19) ma powierzchnię ok. 19 ha, jego głębokość sięga do ok. 8m, a długość linii brzegowej wynosi

prawie 2 km. Otoczenie większej ilości jeziora lasami (głównie lasy i bory mieszane świeże, w niewielkiej części także bardziej cenne bory i lasy bagienne), a co za tym idzie, niewielkie jego użytkowanie przez ludzi sprawia, że ochrona jego środowiska wodnego, roślinnego, zwierzęcego może być bardziej skuteczna, również z uwagi na położenie jeziora w strefie Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego (patrz: pkt 2.7 niniejszego opracowania).

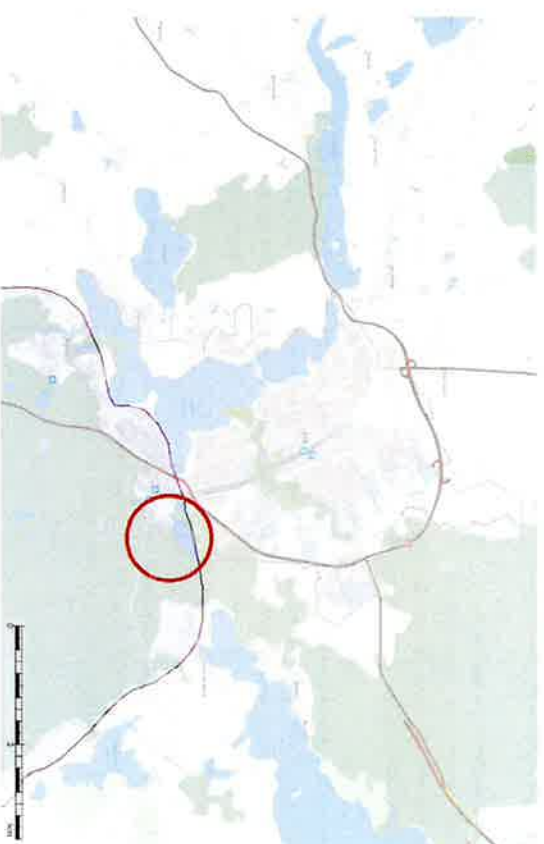
Teren opracowania nie jest obszarem potencjalnie narazonym na niebezpieczeństwo powodzi.

Rys. 2.19. Jezioro Selinęt Mały (widok w kierunku południowym)
(źródło: fotografia własna)

System wodonośny tworzy ciągły w przestżeniu układ warstw wodonośnych, półprzepuszczalnych i nieprzepuszczalnych (zbiorowisko wód podziemnych) okonturowany powierzchnią brzegową o zdelimitowanym działaniu. Zbiorowisko wód podziemnych (poziomy wodonośny) magazynuje znaczną ilość zasobów wodnych, które pozostają w aktywnej strefie krążenia w ziemi podziemnej, podlegają ciągłej (powolnej lub w miarę szybkiej) wymianie z otoczeniem poprzez zasilenie z opadów atmosferycznych i drenaż przez systemy rzeczne. Południowa część miasta Elk (w tym znaczna część obszaru objętego niniejszą prognozą oddziaływania na środowisko), położona jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 - Pradolina Rzeki Biebrzy (Rys. 2.20). Jest to zespół przepuszczalnych utworów wodonośnych o znaczeniu użytkowym, którego granice są określone parametrami hydrogeologicznymi lub warunkami hydrodynamicznymi oraz warunkami formowania się zasobów wód podziemnych, wydzielony ze względu na jego szczególne znaczenie dla obecnego i perspektywicznego zaopatrzenia w wodę, spełniający określone kryteria ilościowe i jakościowe, które są następujące:

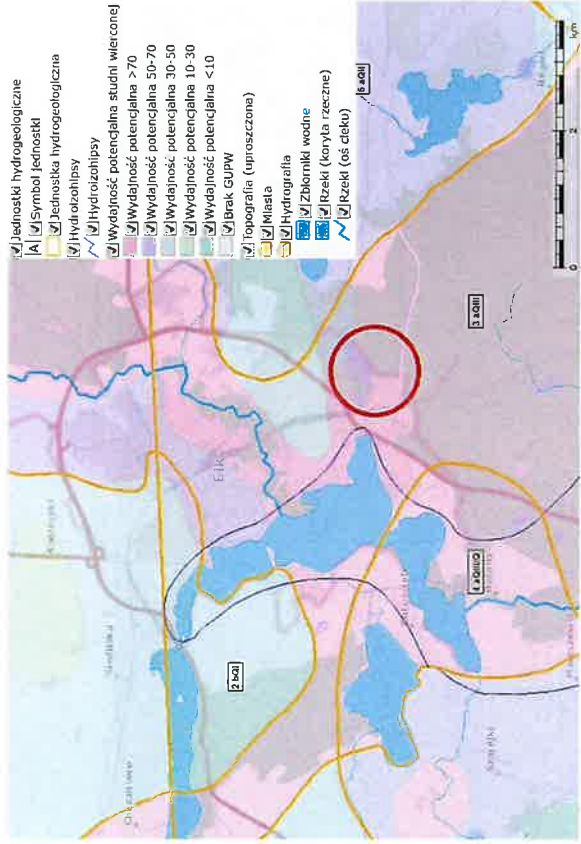
- wydajność potencjalnego otworu studziennego musi wynosić powyżej 70 m³/h,
- wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d,
- wodoprzewodność warstwy wodonośnej wyższa niż 10 m²/h,
- woda musi nadawać się do zaopatrzenia ludności w stanie surowym lub po jej ewentualnym prostym uzdatnieniu przy pomocy stosowanych obecnie i uzasadnionych ekonomicznie technologii.

Rys. 2.20. Fragment mapy hydrogeologicznej Polski (czarnym kolorem oznaczony jest teren opracowania)
(źródło: <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>)

Analizowany obszar położony jest w zasięgu jednostki hydrogeologicznej 3aQIII (Rys.2.21). Jednostka hydrogeologiczna to część systemu wodonośnego obejmująca rejon zasilenia, przepływu i drenażu wód podziemnych w taki sposób, że w jej obrębie następuje formowanie całkowitej ilości zasobów odnawialnych oraz drenaż tych zasobów. Przykładem takich zamkniętych jednostek bilansowych są zlewne podziemne płytkich poziomów wodonośnych o strefach drenażowych związanych z siecią hydrograficzną (np. poziom sandrowe i nasycone wodą, wykazujące wystarczającą porowatość i przepuszczalność umożliwiającą znaczący przepływ wód podziemnych lub pobór znaczących ilości wód podziemnych (ustawa Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r.). Zespół dwóch lub kilku warstw wodonośnych, które pozostają ze sobą we wzajemnej więzi hydraulicznej tworzy tzw. poziom wodonośny. W regionie elckim nie występują poziomy wodonośne miocenu i oligocenu.

Wody poziomu użytkowego znajdują się w czwartorzędowym piętrze wodonośnym. Warstwa wodonośna odznacza się słabą izolacją od powierzchni, z czego wynika wysokie zagrożenie antropogeniczne wód podziemnych. Wody podziemne pozyskiwane z piętra czwartorzędowego charakteryzują się podwyższoną i wysoką zawartością związków żelaza i manganu, które dają się łatwo usunąć w procesie uzdatniania. Miąższość utworów wodonośnych mieści się w przedziale 30 - 50 m. Wydajności potencjalnych studni wierconych wynoszą od 50 do 70 m³/h (na obszarze opracowania), do nawet 120 m³/h. (w pobliżu jeziora Elckiego).

Rys. 2.21. Szczegółowa mapa hydrogeologiczna, fragment arkusza nr 183 (czerwonym kółkiem oznaczony teren opracowania)

(źródło: zasoby Państwowego Instytutu Geologicznego)

2.5. Szata roślinna, świat zwierzęcy, różnorodność biologiczna

Analizowany teren, tak jak cały obszar Gminy i Miasta Elk położony jest w krainie geobotanicznej Pojezierza Mazurskiego i należy do północnego działu geobotanicznego, odpowiedniego subborealnemu typowi roślinności. Region ten jest objęty borealnym zasięgiem świerka, występuje tu kilkadziesiąt gatunków borealnych roślin zielnych i reliktowe gatunki tundrowe, natomiast w zachodniej części Pojezierza Mazurskiego przebiega północno-wschodnia rubież zasięgu buka, jaworu i dębu bezszypułkowego. Charakterystycznym i rozpowszechnionym typem zbiorowiska roślinnego są między innymi liczne enklawy zadrzewień śródpoicznych, przywodnych i przydrożnych.

Szata roślinna obszaru opracowania jest zróżnicowana (Rys. 2.22 - Rys. 2.41). Wśród zabudowy mieszkalnej dominuje zieleni typowa ogrodów przydomowym. Natomiast wzdłuż brzegu jeziora Selmęt Mały i przy kanale wodnym występuje zieleni środowisk podmokłych, reprezentowana przez zbiorowiska roślinności łęgowej: drzewostan budują wierzby kruche, białe, topole, olsza czarna. W warstwie krzewów występują wierzby, głogi: dwu- i jednoszyjkowy. Warstwę zieleni reprezentują gatunki azotolubne, tj.: pokrzywa zwyczajna czy bluszcz kurdybanek. Brzeg jeziora porastają różnego rodzaju turzyce, trzcina pospolita, trzcinnik lancetowaty.

W południowej części obszaru opracowania występuje również roślinność charakterystyczna dla łąk świeżych, reprezentowana głównie przez trawy: rajgras wyniosły, owsica omszona, kępówka pospolita, ale i inne gatunki, tj.: marchew zwyczajna, wyczyniec łąkowy, mniszek pospolity. Poprzez brak utrzymywania takich łąk, skład florystyczny ulega znacznemu zubożeniu wobec czego pojawiają się gatunki nierodzące dla takich zbiorowisk: przymiłno białe, nawłoc kanadyjska, kłon jesionolistny. Mapa z analizą stanu istniejącego środowiska przyrodniczego stanowi załącznik nr 1 do niniejszej prognozy.

Rys. 2.22. Zbiorowisko łąki świeżej, zlokalizowane wzdłuż ul. Sielskiej zarastane przez siewki drzew i krzewów. Charakterystyczna roślinność to trawy: rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius*), owsica omszona (*Helictotrichon pubescens*), kępówka pospolita (*Dactylis glomerata*)

(źródło: fot. własna)

Rys. 2.23. Przymiłno białe (*Erigeron annuus*)- kenofit

(źródło: fot. własna)

Rys. 2.24. Zbiornisko laki świeżej, zlokalizowane wzdłuż ul. Sielskiej zarastane przez siewki drzew i krzewów: klon pospolity (*Acer platanoides*), wierzbą krucha (*Salix fragilis*), wiąz szypulkowy (*Ulmus laevis*), brzoza brodawkowata (*Betula pendula*)
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.25. Siewki drzew i krzewów
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.26. Tereny podmokłe przy kanale wodnym: wierzbą krucha (*Salix fragilis*) i biała (*Salix alba*)
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.27. Tereny zagospodarowane, wzdłuż ul. Sielskiej: świerki pospolite (*Picea abies*), sosny (*Pinus sylvestris*), wysoka brzoza brodawkowata (*Betula pendula*) i niskie byliny
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.28. Zbiorowisko łąki świeżej, wypierane przez roślinność nienależącą do flory rodzimej; przymiotno białe, klony jesionolistne (*Acer negundo*), nawióc kanadyjska (*Solidago canadensis*). W tle okazałe drzewa wzdłuż terenów podmokłych kanału wodnego
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.29. Okazy sosen i wierzby kruchoj, wzdłuż ul. Sielskiej, przy kompleksie sportowo-rekreacyjnym
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.30. Gatunki roślin spotykane w ogrodach przydomowych: Malwa (*Alcea L.*) i róża dzika (*Rosa canina*)
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.31. Roślinność spotykana w ogrodach przydomowych: iglaki, drzewa liściaste w odmianach aureum i atropurpureum
(źródło: fot. własna)

Rys. 3.32. Roślinność spotykana w ogrodach przydomowych: byliny i rośliny jednoroczne: hosty, kosacie, akasanki
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.33. Skupisko sosen przy terenach podmokłych, przy kanale wodnym
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.34. Roślinność urządzona, przy kanale wodnym oraz jeziorze Seimęł Mały
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.35. Roślinność urządzona, przy kanale wodnym oraz jeziorze Seimęł Mały: hortensje (*Hydrangea paniculata*), żywotniki, lilaki
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.36. Trzcina pospolita (*Phragmites australis*) nad Sełmętem Małym
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.38. Wierzbownica kosmata (*Epilobium hirsutum*)
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.37. Sądziec (*Eupatorium*), a w tle luzyce (*Carex*) nad jez. Sełmęt Mały
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.39. Oglowione sosny i świerki przy części ul. Jasnej
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.40. Okazy dębów szypułkowych i skupisko świerków, robinii akagowej; zlokalizowane przy terenach jeziora Sehnět Mały i kompleksów leśnych
(źródło: fot. własna)

Rys. 2.41. Zagospodarowanie ogrodów przydomowych; sosny, liściaste żywopłoty, ul. Salska, Wczasowa
(źródło: fot. własna)

W trakcie badań terenowych nie odnotowano żadnego z gatunków fauny i awifauny. Wynika to ograniczonego dostępu do terenu opracowania (tereny prywatne, ogrodzenia) i wysokiej temperatury w dzień. Jednakże należy zaznaczyć, że na analizowanym obszarze, wśród zabudowy mieszkalnej, świat zwierzęcy jest typowy dla terenów miejskich. Gatunki zwierząt nieudomowionych, które mogą przebywać w miejskich warunkach to przede wszystkim ptaki: gołąb miejski (*Columba livia domestica*), kawka zwyczajna (*Corvus monedula*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), wróbel mazurek (*Passer montanus*) czy wróbel zwyczajny (*Passer domesticus*). Z uwagi na bliskość terenów leśnych (wzdłuż ul. Kolejowej) nie można wykluczyć zbliżania się do domostw osobników samy europejskiej (*Capreolus capreolus*) czy dzika euroazjatyckiego (*Sus scrofa*). Natomiast na terenach podmokłych (tj. wody jez. Sehnět Mały i kanału wodnego, jak również sławy, wykopane przez osoby prywatne) przebywać mogą takie zwierzęta jak: trzcinak zwyczajny (*Acrocephalus arundinaceus*), bobr europejski (*Castor fiber*), a w wodach jeziora ryby: szczupak (*Esox lucius*), okon (*Futilus rufileus*), krap (*Blicca bjoerkna*).

Intensywny rozwój osadnictwa i rozbudowa szlaków komunikacyjnych na terenie miasta, w oczwisty sposób tworzą sztuczne bariery utrudniające lub wręcz uniemożliwiające sukcesję roślinną i migrację zwierzęcą. Planowane zagospodarowanie obszaru objętego opracowaniem nie będzie miało wpływu na ww. procesy, tym bardziej na najbliższe formy ochrony przyrody. Główne migracje gatunkowe mają miejsce głównie wzdłuż jeziora Elckiego, które znajduje się ok. 700 metrów od obszaru opracowania i jeziora Sehnět Mały, w powiązaniu z terenami leśnymi, sąsiadującymi z obszarem opracowania, znajdującymi się w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego (pkt 2.7 niniejszego opracowania) (Rys.2.42).

Rys. 2.42. Widok z lotu ptaka na obszar jeziora Elckiego oraz kompleksów leśnych na terenach gminy Elik
(źródło: wirtualne miasto.elk.pl)

2.6. Zabývki kulturowe

Obszar niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko położony jest poza obszarem opieki konserwatorskiej. Pomimo tego zalecane jest kształtowanie nowej zabudowy harmonijnie powiązanej

z otaczającym krajobrazem, dostosowanej i podporządkowanej specyfice miejsca. Teren objęty opracowaniem oraz jego sąsiedztwo stanowią odpowiednie miejsce dla rozwoju urbanistycznego miasta.

2.7. Obszary chronione

Część analizowanego obszaru, tj. cały obszar jeziora Salmęt Mały, część kanału wodnego oraz fragment terenów mieszkaniowych, leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Eickiego ustanowionego Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko – Mazurskiego nr VII/126/11 z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Eickiego (Dz. Urz. Woj. Warm. – Maz. Nr 74, poz. 1296). Na tym obszarze obowiązują więc wszelkie nakazy i zakazy dotyczące ochrony ekosystemów, zgodnie z treścią ww. uchwały.

Ponadto brak jest pozostałych obszarowych form ochrony przyrody (Rys. 2.43), w tym Natura 2000, określonych w art. 6.1. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U.2021.1098 z późn. zm.). Najbliższy położonym obszarem Natura 2000 jest obszar o symbolu PLH280034 Jezioro Woszczelskie- położony w odległości około 10 km od granicy opracowania, w kierunku północno-zachodnim. Pozostałe formy ochrony w pobliżu to rezerwat Ostoja Bobrów Bartosze, znajdujący się w odległości ok. 5,0 km.

Rys. 2.43. Formy ochrony przyrody w obrębie miasta Elk (czerwonym okręgiem oznaczony teren opracowania) (źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>)

2.8. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami cennymi przyrodniczo (w tym obszarami Natura 2000).

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością

o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się - dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Poza funkcją migracyjną i wzbogacenia różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytworzą one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

Intensywny rozwój osadnictwa i rozbudowa szlaków komunikacyjnych na terenie miasta, w oczywisty sposób tworzą sztuczne bariery utrudniające lub wręcz uniemożliwiające sukcesję roślinną i migrację zwierzęcą. Obszar objęty niniejszą prognozą ze względu na swoje zagospodarowanie i położenie znajduje się poza głównymi korytarzami ekologicznymi i nie stanowi zagrożenia ani bariery ekologicznej dla migracji roślin i zwierząt (Rys. 2.44).

Rys. 2.44. Przebieg korytarzy ekologicznych na tle miasta Elk (czerwonym kołem oznaczony teren opracowania) (źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>)

3. Ocena stanu środowiska

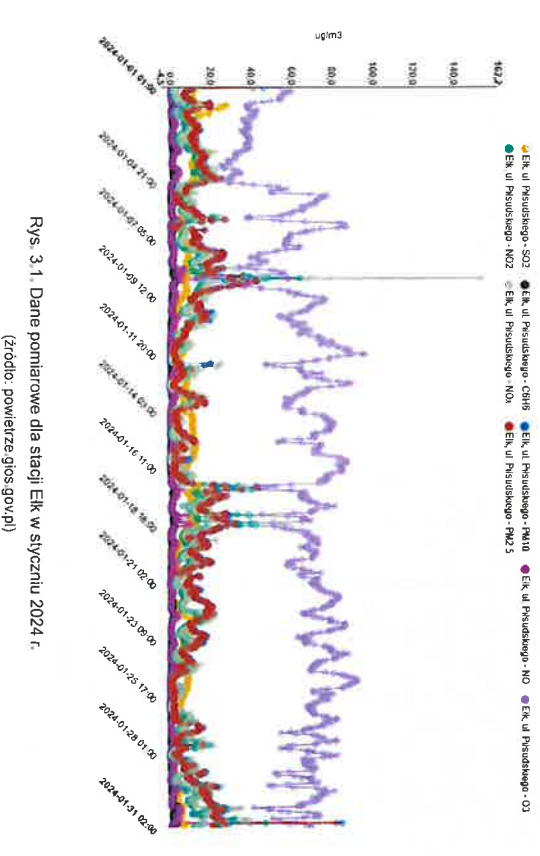
3.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Wpływ na jakość powietrza mają zarówno czynniki antropogeniczne jak i naturalne. Czynniki związane z działalnością człowieka, to przede wszystkim presja na jakość powietrza wywołana przez: źródła mobilne; produkcję gazów i pyłów, kurz pochodzący z różnej działalności gospodarczej i ruchu pojazdów. Czynniki naturalne składają się na kierunki, częstotliwości i siłę wiatrów, rozkład temperatur oraz pokrycie roślinnością.

Według raportu „Roczna ocena jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim. Raport wojewódzki za rok 2022”, na terenie miasta Ełku (w tym na opracowywanym obszarze), dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki SO₂, benzenu C6H6, tlenku węgla CO, dwutlenku i tlenków azotu NO₂/NOx oraz oznaczanych w pyłe zawieszonym PM10 metali: ołowiu, kadmu, arsenu i niklu nie stwierdzono przekroczenia poziomów normatywnych.

Rok 2022 wskazuje jednak na przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM10 w strefie warmińsko-mazurskiej (do której wlicza się miasto Ełk) oraz poziomu celu długoterminowego ozonu (całe województwo). Podwyższone stężenia benzo(a)pirenu należy łączyć z emisją z sektora komunalno-bytowego, z którego pochodzi blisko 70% emisji benzo(a)pirenu w województwie warmińsko-mazurskim. Wysokie wartości stężeń tego zanieczyszczenia rejestrowano w okresach grzewczych (styczeń – marzec, październik – grudzień). Natomiast w okresie wiosenno-letnim wysoka temperatura oraz duży poziom promieniowania słonecznego wpływa na wzrost intensywności reakcji fotochemicznych i przemian prowadzących do formowania się zanieczyszczeń wtórnych, w tym ozonu.

W mieście Ełk prowadzony jest monitoring jakości powietrza metodą automatyczną w stacji pomiarowej przy ul. Piusduskiego 27 (WmEłkStadion). Dane za stycznia 2024 roku zostały przedstawione poniżej (Rys.3.1, Rys. 3.2).

Rys. 3.1. Dane pomiarowe dla stacji Ełk w styczniu 2024 r.
(źródło: powietrze.gios.gov.pl)

Indeks jakości powietrza	PM10 [µg/m³]	PM2.5 [µg/m³]	O ₃ [µg/m³]	NO ₂ [µg/m³]	SO ₂ [µg/m³]	C ₆ H ₆ [µg/m³]	CO [mg/m³]
Bardzo dobry	0 - 20	0 - 13	0 - 70	0 - 40	0 - 50	0 - 6	0 - 3
Dobry	20,1 - 50	13,1 - 35	70,1 - 120	40,1 - 100	50,1 - 100	6,1 - 11	3,1 - 7
Umiarkowany	50,1 - 80	35,1 - 55	120,1 - 150	100,1 - 150	100,1 - 200	11,1 - 16	7,1 - 11
Dostateczny	80,1 - 110	55,1 - 75	150,1 - 180	150,1 - 200	200,1 - 350	16,1 - 21	11,1 - 15
Zły	110,1 - 150	75,1 - 110	180,1 - 240	200,1 - 400	350,1 - 500	21,1 - 51	15,1 - 21
Bardzo zły	> 150	> 110	> 240	> 400	> 500	> 51	> 21

Rys. 3.2. Wartości dopuszczalnych poziomów stężeń substancji w powietrzu - tabela
(źródło: powietrze.gios.gov.pl)

Od września 2019 roku, na terenie miasta Ełku, uruchomiono osiem sensorów Syngeos badających temperaturę, ciśnienie atmosferyczne, wilgotność powietrza oraz poziom stężenia pyłów zawieszonych PM2.5 i PM10. Zgodnie z danymi pochodzącymi z sensora zlokalizowanego przy Przedszkolu Miejskim Bajka przy ul. ks. J. Popielskiego 6 (ok. 1 km od obszaru opracowania), na dzień sporządzenia niniejszego opracowania, jakość powietrza w tym miejscu była na poziomie dobrym (Rys. 3.3).

Rys. 3.3. Poziom stężenia pyłów zawieszonych PM10 i PM2.5 - odczyt z sensora Syngeos
(źródło: panel.syngeos.pl)

3.2. Klimat akustyczny

Podstawowymi cechami fizycznymi dźwięku wpływającymi na jego odczuwanie są jego: poziom, częstotliwość występowania, czas trwania i charakterystyka widmowa. Na terenie miasta jak i najbliższego opracowania, najistotniejszym i najpowszechniejszym źródłem hałasu jest transport drogowy, w mniejszym stopniu kolejowy.

Hałas komunikacyjny jest najpowszechniejszym i najbardziej uciążliwym rodzajem hałasu, szczególnie na terenach zurbanizowanych o gęstej zabudowie. Na hałas i wibracje związane z komunikacją najbardziej narażeni

są ludzie mieszkający w bliskim położeniu szlaków komunikacyjnych. Poziom dźwięku związany z komunikacją drogową może przekraczać 70 dB, jednak w związku ze zwiększającą się liczbą samochodów oraz wzrostem natężenia ruchu zauważalna jest tendencja wzrostowa poziomu hałasu. Możliwe działania w zakresie redukcji hałasu na terenie opracowania i w obszarach sąsiednich to:

- modernizacja ulic, poprzez stosowanie „cichych” nawierzchni;
- wprowadzenie ograniczeń prędkości do 40 km/h przez całą dobę na obszarach zabudowanych;
- tworzenie pasów zwartej zieleni ochronnej;
- rozwój sieci ścieżek rowerowych;
- zastosowanie sztywnej akustycznie stolarki okiennej.

3.3. Jakość wód

Na analizowanym terenie występuje jezioro Seimęt Mały oraz prowadzący do niego kanał wodny. Celem zachowania harmonijnego funkcjonowania środowiska, konieczna jest ochrona i zachowanie dobrego stanu jakościowego oraz ilościowego wód, zarówno powierzchniowych jak i podziemnych. Bezpośrednim zagrożeniem, mającym negatywny wpływ na właściwości fizykochemiczne wód jest działalność człowieka i jego wpływ na cechy fizyczno-chemiczne i hydrobiologiczne wód. Dotyczy to nadmiernej eutrofizacji oraz niszczenia roślinności okalającej, tworzącej strefę buforową wokół jeziora Seimęt Mały. Ponadto zagrożeniem mogą być działania powodujące obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności osuszanie terenów podmokłych i sztuczne regulowanie bądź zasypywanie kanału wodnego. Działaniem redukującym te zagrożenia może być wyznaczenie strefy ochronnej jeziora, w której obowiązywać będą nakazy, zakazy i ograniczenia z zakresu użytkowania gruntów oraz korzystania z wód, a także ograniczenia zabudowy, regulowane nieprzekraczalnymi liniami zabudowy.

Ze względu na słabą warstwę izolacyjną występujących wodonosnych utworów czwartorzędowych oraz położenie znacznej części obszaru w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 - Pradolina Rzeki Biebrzy, obszar opracowania charakteryzuje się wysokim zagrożeniem antropogenicznym wód podziemnych. Głównymi czynnikami, które mogą powodować wzrost zanieczyszczeń wód podziemnych są wody opadowe przenikające do utworów wodonosnych. Wody deszczowe absorbujące zanieczyszczenia z atmosfery jak i powierzchni terenu (drogi, powierzchnia biologicznie czynna), dostając się do gruntu powodują zanieczyszczenie zasobów wód podziemnych. Do innych zagrożeń zaliczyć można także awarie sieci kanalizacyjnej.

3.4. Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na terenie miasta Elku są napowietrzne linie energetyczne o napięciu powyżej 110 kV i stacje energetyczne transformujące prąd z wysokiego napięcia na niższe, stacje bazowe mobilnej telefonii komórkowej, radiowo-telewizyjne centra nadawcze i przekładnikowe oraz urządzenia elektryczne w zakładach pracy. Bezpośrednio na badanym obszarze nie znajdują się źródła promieniowania elektromagnetycznego oddziałujące na człowieka. W odległości ok. 700 m i 1 km od obszaru opracowania przebiegają linie wysokich napięć: 110 kV oraz 400 kV.

W latach 2017- 2019, WIOŚ w Olsztynie przeprowadził pomiary poziomu pól elektromagnetycznych na obszarze miasta Elku. Uzyskane wyniki pomiarów zostały porównane do wartości dopuszczalnych, które obowiązywały do końca 2019 roku, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. 2003 nr 192 poz. 1883). Powyższe rozporządzenie w 2020 r. zostało jednak zastąpione rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2019 poz. 2448) oraz rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 17 lutego 2020 r. w sprawie sposobów sprawdzania dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. 2020 poz. 258). W związku z zastąpieniem, obowiązującego do 2019 roku rozporządzenia wskazującego dopuszczalne poziomy PEM zmieniły się, od 2020 r., dopuszczalne wartości PEM. W żadnym z punktów pomiarowych objętych badaniem nie stwierdzono przekroczenia wartości dopuszczalnej wynoszącej 7 V/m dla badanych częstotliwości z zakresu od 3MHz do 300GHz (Rys. 3.4).

Lp.	Adres	Długość geograficzna (E)	Szerokość geograficzna (N)	Wynik V/m
Centralne dzielnice lub osiedla miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys.				
1	Elk ul. Kościuszki	22.364361	53.820917	0.8
2	Elk ul. Tonuńska 16	22.349306	53.830417	0.58
3	Elk ul. M. Curie-Skłodowskiej 1	22.368972	53.825444	0.36
4	Elk ul. Lemnińska 12	22.341778	53.833972	0.3
5	Elk ul. Lemnińska 2	22.377222	53.802083	0.2
6	Elk ul. Królowej Jadwigi	22.332444	53.814361	0.27
7	Elk ul. Przemysłowa	22.378056	53.810083	0.88
8	Elk ul. Grajewska	22.367028	53.806194	0.66
9	Elk ul. Suwalska	22.366972	53.829361	1.67

Rys. 3.4. Wyniki pomiarów pól elektromagnetycznych przeprowadzonych w 2019 r. (źródło: Pawlak, 2020)

4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu

4.1. Cel opracowania projektu planu i ustalenia projektu planu

Celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Etk - Sielska”, zgodnie z uchwałą Intenoyjną oraz analizą zasadności przystąpienia do planu jest w szczególności:

- określenie zasad dotyczących realizacji obiektów na powierzchni jez. Selmeł Mały w tym m.in. kładek i pomostów;
- ustalenie przeznaczenia terenów dotychczas niezagospodarowanych z zachowaniem ładu przestrzennego;
- uporządkowanie istniejącej zabudowy, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Obszar projektowanego miejscowego planu obejmuje powierzchnię ok. 33 ha i obecnie nie jest objęty ustaleniami żadnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zagospodarowanie działek odbywa się w oparciu o ustalenia wydawanych decyzji o warunkach zabudowy lub lokalizacji inwestycji celu publicznego. Sporządzony projekt planu „Etk - Sielska” przewiduje przeznaczenie dla kwartałów oznaczonych następującymi symbolami (Rys.4.1.):

- MN,U - tereny zabudowy mieszkaniowej WS - tereny wód powierzchniowych śródlądowych;
jednorodzinnej, z dopuszczeniem usług osiedlowych; KR - teren komunikacji drogowej wewnętrznej
MNUT - tereny zabudowy mieszkaniowej KDD - tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
jednorodzinnej i/lub usług turystycznych; KDL - teren drogi publicznej klasy lokalnej;
US - teren usług sportu i rekreacji; K - teren infrastruktury technicznej- kanalizacja,
Z - teren zieleni;

Rys. 4.1 Część graficzna projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwanego „Etk - Sielska”

4.2. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw, zapisy projektu planu „Etk - Sielska” muszą być zgodne z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, celem zachowania jednorodności i ciągłości procesu planistycznego.

Zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Etku, uchwalonym uchwałą nr XXXVI.362.2021 Rady Miasta Etku z dnia 24 listopada 2021 roku, teren objęty opracowaniem położony jest w granicach strefy B Nowomiejskiej Południowej (II) w obszarze kwartału oznaczonego na rysunku Studium „Polityka przestrzenna” symbolem B - 33 oraz D - Nadlezionej Jeziora Selmeł Mały (II), w obszarze kwartału oznaczonego na rysunku Studium „Polityka przestrzenna” symbolem D - 9 (Rys. 4.2 i 4.3). Dla stref i kwartałów odczytano następujące ustalenia:

„B33 – obszar osiedla „Wczasowego”. Od północy kwartał sąsiaduje z jeziorami Szyba i Selmeł Mały, od zachodu z terenami PKP, natomiast od wschodu i południa wytyczają go granice administracyjne miasta Etku. Dominującą funkcję kwartału stanowią mieszkalnictwo jednorodzinne z funkcjami usługowymi występującymi w formie towarzyszącej. Na tym obszarze brak jest obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W granicach kwartału dopuszcza się następujące funkcje:

- mieszkaniowa jednorodzinna,
- rekreacyjno – wypoczynkowa,
- usługi turystyczne,
- usługi osiedlowe.

Zainwestowanie nowych terenów może nastąpić po wyprzedzającym bądź równoległym wykonaniu dróg dojazdowych i uzbrojenia terenu.

Atrakcyjne położenie przy jeziorach Szyba i Selmeł Mały stwarza dogodne warunki do rozwoju funkcji turystycznej. Dopuszcza się lokalizację usług turystycznych w postaci pensjonatów i pokoi do wynajęcia. Wskazany jest tu też dalszy rozwój budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego, przy czym zaleca się, aby budynki lokalizowane w bliskim sąsiedztwie, wykonane były w podobnej technologii oraz kolorystyce, a tereny zielone powinny być tak komponowane, aby zaspokajały potrzeby mieszkańców w zakresie codziennego wypoczynku i rekreacji.

Wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, jaki należy zachować, to minimum 40%. Istotne jest zapewnienie odpowiedniej ilości miejsc parkingowych do obsługi istniejących i projektowanych obiektów. Nowe budynki i budowle nie powinny przekraczać wysokości trzech kondygnacji nadziemnych.

Część kwartału przylega do brzegów jeziora, oznaczona szrafurą na załączniku nr 9 do niniejszego Studium – Kierunki zagospodarowania, wchodzi w skład systemu przyrodniczego miasta (...)

D9 – obszar jezior Szyba i Selmeł Mały. Kwartał graniczy od północy z terenami leśnymi i zielenią nieurządzoną, od południa z zabudową mieszkaniową jednorodziną i usługami, od zachodu z obszarem kolejowym, natomiast od wschodu zamkniętą go granicę administracyjną miasta Etku.

Jezioro Szyba ma powierzchnię 1,4 ha. Długość linii brzegowej wynosi ok. 600 m, natomiast jezioro Selmeł Mały ma powierzchnię 17,4 ha i objętość 591,6 tys. m³. Maksymalna głębokość sięga 7,9 m, a średnia głębokość – 3,4 m. Długość linii brzegowej wynosi ok. 1900 m.

W granicach kwartału dopuszcza się następujące funkcje:

- wody powierzchniowe śródlądowe,
- rekreacyjno – wypoczynkowa,
- usługi turystyczne.

Przedmiotowy obszar to wody powierzchniowe śródlądowe, stanowiące element systemu przyrodniczego miasta Elku.

Dopuszcza się realizację obiektów nawodnych, t.j. pomostów, kładek, ślipów do wodowania łodzi, z wyłączeniem nawodnych obiektów kubaturowych, oraz lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej, mających na celu poprawę stanu wód jezior.

Szczegółowe lokalizacje, rozwiązania i parametry odnośnie obiektów nawodnych należy określić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Dopuszcza się również realizację szlaku wodnego łączącego Jezioro Elckie z jeziorem Selmęt Wielki poprzez jeziora Szyba i Selmęt Mały.

W związku z usytuowaniem terenu w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego, obowiązują zakazy, nakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu przedmiotowego terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Kwartal w całości wchodzi w skład systemu przyrodniczego miasta.

Ponadto z tekstu studium odczytano:

„20.2 Strefy strukturalne i ich funkcje

Strefy strukturalne – to dające się wyróżnić w strukturze funkcjonalno - przestrzennej miasta jednostki, będące elementami tej struktury, w określeniu do których przyjęta być musi, odpowiednia do stanu zagospodarowania i dyspozycji przestrzennych terenu, polityka przestrzenna. W strefach tych mogą być realizowane funkcje główne lub dopuszczane. Precyzyjne określenie funkcji i przeznaczenie terenów następuje w trybie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. (...)

Strefa	Granice	Cel główny	Funkcje	
			główne	dopuszczone
Strefa B – Nowomiejska Południowa (II)	od południa: granice administracyjne miasta od wschodu: tereny kolejowe, tereny przybrzeżne jeziora Selmęt Mały oraz granice administracyjne miasta, od zachodu: tereny przybrzeżne jeziora Elckiego, od północy ulice Malejki, Koszykowa oraz Przemysłowa	Stworzenie warunków dla przetrwałego rozwoju terenów budowlanych w mieście oraz warunków dla powstania nowego osiedla miasta, będącego potencjałem rozwoju miasta w kierunku południowym.	Mieszkalniowa, usługowa, w tym obiekty handlowe o powierzchni 2000 m ²	
Strefa D - Nadjeziorna Jezior Elckiego (I) i Selmęt Mały (II)	Strefa Nadjeziorna Jeziora Elckiego - od zachodu: administracyjna miasto, od południa, wschodu i północy: tereny przybrzeżne jeziora, Strefa Nadjeziorna Jeziora Selmęt Mały - od wschodu: granica administracyjna miasta, od południa osiedle Wczasowe, od zachodu osiedle Pod Lasem, linia kolejowa oraz osiedle Wczasowe, od północy: kolej wąskotorowa	Ochrona i odpowiednie wykorzystanie środowiska przyrodniczego zarówno dla rozwoju funkcji wypoczynkowych, rekreacyjnych i turystycznych, w tym urządzeń publicznych, jak i dla prawidłowego funkcjonowania systemu przyrodniczego miasta.	wody powierzchniowe zieleni rekreacyjno-wypoczynkowa turystyczna sportowa	mieszkalniowa (wyłącznie w kwartale D6) usługowa nieuczniawa (wyłącznie w kwartale D6)

Cele operacyjne dla stref strukturalnych (...)

Strefa B – Nowomiejska Południowa (II) i Zachodnia (III)

- rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej;
- podniesienie jakości istniejących zasobów;
- zapewnienie terenów rozwojowych miasta;

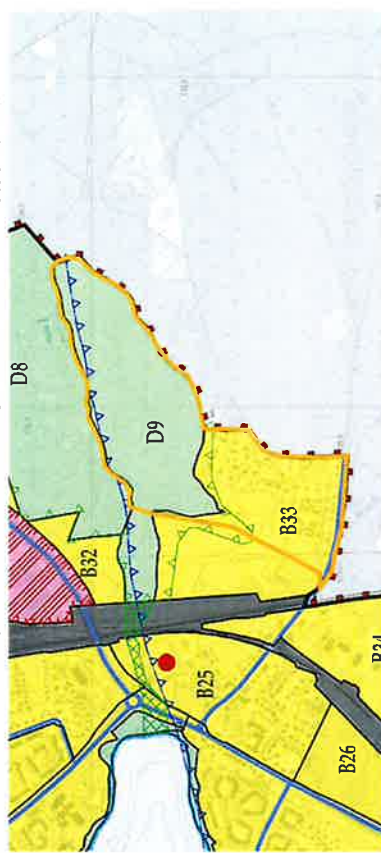
- uzupełnienie systemów istniejącej zieleni i przekształcenie ich w spójne obszary służące wypoczynkowi mieszkańców;
- wykształcenie czytelnego systemu przestrzeni publicznych, powiązanych z powstałymi strefami strukturalnymi;
- rozwój infrastruktury społecznej, służącej zaspokajaniu potrzeb zabudowy mieszkaniowej;
- rozwój sieci komunikacji drogowej oraz rowerowej;
- zaspokojenie potrzeb mieszkańców w zakresie miejsc parkingowych;
- w strefach Północnej i Południowej lokalizacja obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², (...)

Strefa D - Nadjeziorna Jezior Elckiego (I) i Selmęt Mały (II)

- zagospodarowanie terenów nadbrzeżnych z zachowaniem warunków ekspozycji krajobrazu kulturowego;
- stworzenie bazy rekreacji i sportu;
- zakaz lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska;
- wyeksponowanie elementów identyfikacji przestrzennej Jeziora Elckiego poprzez realizację ogólnodostępnych obiektów sportowo – rekreacyjnych;
- stworzenie sieci ścieżek pieszo-rowerowych, łączących najbardziej atrakcyjne turystycznie miejsca;
- rozwój funkcji pensjonatowo - hotelowej jako uzupełnienie turystyczno – rekreacyjnego charakteru strefy (...)

System przyrodniczy miasta – to zespół terenów biologicznie czynnych, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów Jezior Elckiego i Selmęt Mały wraz z terenami nadbrzeżnymi, terenów leśnych i zadrzewionych oraz rzeki Elk i terenów leżących w jej dolinie. W granicach systemu obowiązuje zakaz zabudowy kubaturowej za wyjątkiem elementów infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. Szczególnie silnym elementem tego systemu, wpływającym na poziomy podział miasta, jest dolina rzeki Elk i przesmyk łączący Jezioro Elckie z jeziorem Selmęt Mały. Stanowią one korytarz napowietrzający dla miasta od strony jeziora, ale także korytarz dopływu zanieczyszczonego powietrza w przypadku wiatrów wschodnich. System przyrodniczy miasta, którego granice określone są na załączniku nr 9 do niniejszego opracowania, obejmuje kwartale: E1, E2, E3, E4, D1, D3, D4, D5, D8 i D9, oraz część kwartałów: D2, D6, D7, D10, B14, B15, B32 i B33 "

Zalożenia sporządzonego planu są spójne z polityką przestrzenną miasta Elku, określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Elku i nie naruszają jej zapisów.

Rys. 4.2. Fragment Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Elku, polityka przestrzenna

Rys. 4.3. Fragment Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Elki, kierunki zagospodarowania

4.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Badany obszar predysponuje do projektowanego zagospodarowania w planie miejscowym „Elk - Sielska”. Jego obecne zagospodarowanie, dostępność komunikacyjna z ulicy Kolejowej i Sielskiej, a także dobre uzbrojenie w miejskie sieci infrastruktury technicznej wpływa pozytywnie na rozwój funkcji proponowanych w projekcie planu.

Realizacja zapisów planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na teren objęty badaniami oraz tereny sąsiednie, gdyż jako akt prawa miejscowego, określa zasady zagospodarowania terenów, porządkując nowopowstałą zabudowę i chroniąc obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych (wody jeziora Selmeł Mały oraz tereny występowania torfów i obszary podmokłe).

W przypadku braku realizacji, a co za tym idzie odstąpienia od sporządzenia i uchwalenia planu miejscowego, zwanego „Elk – Sielska”, zagospodarowanie działek będzie odbywać się w dalszym ciągu w oparciu o ustalenia wydanych decyzji warunkach zabudowy. Może to doprowadzić do chaosu przestrzennego, jak również zagrożone mogą się stać tereny podmokłe, torfowiska i wody jeziora Selmeł Mały. W przypadku zabudowy w zbyt bliskim sąsiedztwie akwenu, znaczeniu zubożeniu może ulec roślinność jeziora oraz zlokalizowana wokół niego (tj. pasy nadbrzeżni, zakrzewień, szuwarów), ograniczająca spływ substancji biogenych w kierunku zbiornika wodnego. Zagrożeniem mogą też być działania powodujące obniżenie zwierciadła wód podziemnych, a także zabudowa i osuszanie obszarów o dużych zdolnościach retencyjnych.

W związku z powyższym, potencjalne niekorzystne zmiany stanu środowiska będą większe w przypadku nieuchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Elk – Sielska”.

5. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

5.1. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stale i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów, a także na środowisko

- Przewidywane oddziaływanie na obszary Natura 2000

Część obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. cały obszar jeziora Selmeł Mały, część kanału wodnego oraz fragment terenów mieszkaniowych, leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego ustanowionego Uchwałą Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego nr VIII/128/11 z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 74, poz. 1296). Natomiast brak jest pozostałych obszarowych form ochrony przyrody, w tym Natura 2000, określonych w art. 6.1. ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 poz. 1336 z późn. zm.). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest obszar o symbolu PLH280034 Jezioro Woszczelskie- położony w odległości około 10 km od granicy opracowania, w kierunku północno-zachodnim. Ze względu na oddalenie omawianego terenu od najbliższych obszarów należących do sieci Natura 2000 oraz charakter planowanego sposobu zagospodarowania i użytkowania, nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania na te tereny w związku z realizacją ustaleń projektu mpzp, zwanego „Elk - Sielska”. Projekt planu nie narusza również spójności tych obszarów, a co za tym idzie zachowania struktury ekologicznej i funkcji w obrębie całego obszaru Natura 2000.

Obszar objęty projektem planu ze względu na swoje zagospodarowanie i położenie znajduje się również poza głównymi kierunkami ekologicznymi i nie stanowią zagrożenia ani barier ekologicznej dla migracji roślin i zwierząt.

- Wpływ ustaleń planu na różnorodność biologiczną, rośliny i zwierzęta

Część obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, tj. cały obszar jeziora Selmeł Mały, część kanału wodnego oraz fragment terenów mieszkaniowych, leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego. Na tym obszarze obowiązują więc wszelkie nakazy i zakazy dotyczące ochrony ekosystemów, wynikające z wyznaczenia tej formy ochrony przyrody.

Biorąc pod uwagę nowe założenia projektu planu, nie przewiduje się wzrostu bioróżnorodności tego obszaru, jednakże w większej kolejności należy objąć ochroną obecną strukturę przyrodniczą. Jest ona urozmaicona, w szczególności w obrębie wód jeziora Selmeł Mały oraz pasa roślinności wokół niego, a także terenów podmokłych przy kanale wodnym, i miejsc występowania głęb pochoźności organicznego, S5 ust. 8 zaleca więc ochronę użytków cennych przyrodniczo (głęb torfowych i torfów- murszowych, torfów niskich oraz wód stojących) w granicach obszaru, poprzez zachowanie ich w stanie naturalnym oraz wyznacza 90% udział powierzchni biologicznie czynnej na wyznaczonych w projekcie planu obszarach zieleni nieurządzonej (kwartał 92). Wyznaczona została także strefa ochronna jeziora, w której to obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wód (§7 ust. 6 projektu planu).

Obszar objęty projektem planu jest w większości już zabudowany, i zarówno dla tych terenów jak i wyznaczonych kwartałów pod zabudowę, ustalono minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej na poziomie: 40% dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (kwartały 1MN,U, 2MN,U, 3MN,U, 4MN,U, 5MN,U, 6MN,U/T, 7MN,U/T, 8MN,U/T), 50% dla zabudowy usług sportu i rekreacji (10US) oraz wprowadzono nieprzekraczalną linię

zabudowy od strony jeziora Selmęt Mały, co również zabezpiecza znaczną część terenu przed zabudową i ma zasadnicze znaczenie dla środowiska przyrodniczego.

Ustalenia planu w §5 ust. 3 zalecają aby istniejące drzewa wkomponowano w projektowane zagospodarowanie terenów, o ile nie jest to sprzeczne z uwarunkowaniami wynikającymi z bezpieczeństwa ludzi, środowiska lub nienaruszenia linii brzegowej jeziora. Zapisy planu zabraniają ponadto niszczenia przybrzeżnej roślinności oraz naruszania linii brzegowej jeziora. Dopuszczona jest co prawda realizacja maksymalnie dwóch pomostów ogólnodostępnych lecz pod warunkiem nienaruszenia istniejącej roślinności oraz w wyznaczonej strefie, wyszczególnionej szrafurą na mapie.

Dodatkowo na obszarze planu przeznaczonym do realizacji usług turystycznych wprowadzony został nakaz realizowania miejsc postojowych jako parkingi w zieleni. Oznacza to, że ich nawierzchnia musi być zrealizowana z 50% udziałem zieleni w powierzchni (§9 ust. 6 projektu planu).

- Wpływ ustaleń planu na ludzi

W czasie realizacji zapisów planu nie powstaną istotne zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Nie przewiduje się przekroczenia norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.

Projekt planu miejscowego wprowadza właściwy program funkcjonalno-przestrzenny, odpowiednio lokalizując zabudowę mieszkalną jednorodzinną i wpisując w nią zabudowę usługową. Wprowadza również tereny sportowo-rekreacyjne i zapewnia ochronę obszarów cennych przyrodniczo.

Obecność zieleni w tkance miejskiej stanowi jeden z ważniejszych czynników utrzymania kondycji środowiska przyrodniczego w mieście, tym samym wpływa pozytywnie na warunki życia mieszkańców i innych użytkowników tych przestrzeni. Należy więc uznać, że wszystkie działania zmierzające do zwiększenia powierzchni biologicznie czynnej na omawianym terenie będą miały wpływ na zdrowie i życie ludzi.

W kontekście kształtowania walorów krajobrazowych istotne są także wskazania dotyczące podniesienia jakości estetycznej obiektów lub układów dopasowanych gabarytem (wysokość i kubatura), formą (kolorystyka elewacji) i funkcją do istniejących wartości architektonicznych (zabudowa sąsiednia), gdyż zabiegi te również przekładają się na percepcję przestrzeni przez człowieka. Plan określa zatem wysokość budynków maksymalnie do 12 metrów, a obiektów budowlanych niebędących budynkami do 10 m.

Za korzystne aspekty projektowanego planu miejscowego należy także uznać zakaz lokalizowania na tym obszarze przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, przez co nie powinny powstać oddziaływania wpływające negatywnie na otoczenie (§5 ust. 4 tekstu planu).

- Wpływ ustaleń planu na środowisko wodne

Ustalenia projektu planu nie lokują na jego obszarze funkcji silnie wodochłonnych i związanych z wytworzeniem dużych ilości ścieków. Odprowadzane z terenu zabudowy ścieki komunalne, głównie bytowe będą odbierane systemem kanalizacji sanitarnej, realizowanej w systemie rozdzielczym, do komunalnej oczyszczalni ścieków.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych należy jak największą ich ilość zagospodarować w obrębie granic nieruchomości - stosując dostępne rozwiązania techniczne jak np. zbiorniki retencyjne czy skrzynie rozszczepiające. Nadmiar wód opadowych dopuszcza się odprowadzać do sieci i urządzeń kanalizacji deszczowej. Zakazuje się odprowadzania wód opadowych i roztopowych z terenów w sąsiedztwie linii kolejowej na tereny kolejowe i wykorzystania do tego celu kolejowych urządzeń odwadniających.

Na analizowanym terenie występuje jezioro Selmęt Mały oraz prowadzący do niego kanał wodny. Celem zachowania harmonijnego funkcjonowania środowiska, konieczna jest ochrona i zachowanie dobrego stanu jakościowego oraz ilościowego wód, zarówno powierzchniowych jak i podziemnych. Bezpośrednim zagrożeniem,

mającym negatywny wpływ na właściwości fizykochemiczne wód jest działalność człowieka i jego wpływ na cechy fizyko-chemiczne i hydrobiologiczne wód. Dotyczy to nadmiernej eutrofizacji oraz niszczenia roślinności okalającej, tworzącej strefę buforową wokół jeziora Selmęt Mały. Zapisy planu adaptują więc istniejące pomosty i regulują lokalizowanie nowych (jedynie dwóch ogólnodostępnych), aby ograniczyć do minimum wpływ nowego zagospodarowania terenu na środowisko wodne. Ponadto zagrożeniem mogą być działania powodujące obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności osuszanie terenów podmokłych i sztuczne regulowanie bądź zasypywanie kanału wodnego. Ustalenia planu zabraniają niszczenia przybrzeżnej roślinności oraz naruszania linii brzegowej jeziora, a w miejscach szczególnie cennych przyrodniczo, nakazują zachowanie istniejącej zieleni oraz zbiorników wodnych. Przy zabożeniu właściwego funkcjonowania wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych w wystarczający sposób zminimalizowane zostanie ryzyko powstania zagrożeń dla wód powierzchniowych, podziemnych i gruntu.

- Wpływ ustaleń planu na powierzchnię ziemi

W celu zapobiegania możliwościom zanieczyszczenia powierzchni ziemi oraz gleby odpadami, zapisy projektu planu ustalają zagospodarowanie odpadów zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi (§10 ust. 9).

W projekcie planu znalazły się dodatkowo ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są zalecenia dotyczące ochrony użytków cennych przyrodniczo (gleb torfowych i torfowo-murszowych, torfów niskich oraz wód stojących), poprzez zachowanie ich w stanie naturalnym (§5 ust. 8)) tym bardziej, że są to grunty niebudowlane, a wysoki poziom wód gruntowych występujący na tych obszarach i okresowe jego wahania, mogą być zagrożeniem dla nowopowstającej zabudowy.

Projekt planu ustala także wskaźnik powierzchni zabudowy oraz intensywności zabudowy działek budowlanych, zakres nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz minimalny odsetek powierzchni biologicznie czynnych. Powyższe zapisy pozwolą na zachowanie w granicach przedmiotowego obszaru powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających infiltrację wód powierzchniowych i kształtowanie zieleni łowczącej zabudowie.

Opisywany teren nie posiada walorów w postaci ukształtowania terenu wymagającego zabiegów ochronnych. Na obszarze objętym projektem nie przewiduje się więc powstania takich zmian, które wpłyną niekorzystnie na rzeźbę terenu. W obszarze opracowania nie zinventaryzowano ani nie udokumentowano terenów zagrożonych lub objętych ruchami masowymi, a możliwość wystąpienia procesów dynamicznych i zagrożeń z nimi związanych jest ograniczona ze względu na ukształtowanie terenu.

- Wpływ ustaleń planu na powietrze i klimat

W trakcie realizacji ustaleń planu, oddziaływanie na powietrze atmosferyczne nastąpi na skutek pracy sprzętu budowlanego na terenach inwestycyjnych, niewielki wzrost emisji spalin podczas transportu materiałów budowlanych i podczas wykonywania prac ziemnych (pylenie z odsłoniętego gruntu). Powyższe oddziaływanie na powietrze będzie miało charakter okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo. Można je ograniczyć poprzez wygrodenienie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwężanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp. Są to jednak działania, które należy podejmować w trakcie procesu inwestycyjnego, nie na etapie tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu mają na celu znaczne ograniczenie emisji szkodliwych substancji do powietrza poprzez wprowadzenie zakazu eksploatacji instalacji powodujących wprowadzanie gazów lub pyłów, powodujących przekroczenie standardów jakości powietrza poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny.

Projekt planu ustala zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej po jej budowie, dopuszcza się także ogrzewanie elektryczne i gazowe z sieci. Ustalono wytworzenie ciepła przy użyciu urządzeń wytwarzających energię

z odnawialnych źródeł energii, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji, z wyłączeniem energii wiatru. Zabiegi takie ograniczają tzw. niską emisję pyłów i gazów do atmosfery. Użytkowanie ogrzewania z wykorzystaniem nośników spełniających ochronę powietrza zapewni wystarczającą jego ochronę oraz nie przyczyni się do pogorszenia jego stanu.

Projekt planu przewiduje znaczną część terenu pod zabudowę mieszkalną jednorodzinną i/lub związaną z usługami osiedlowymi, tożsamą z obecnym zagospodarowaniem i przeznaczeniem obszaru. Biorąc pod uwagę powiększenie obszaru wyznaczonego do zabudowania oraz charakter planowanej zabudowy, zmiany klimatu mogą mieć jedynie znaczenie lokalne.

- Wpływ ustaleń planu na krajobraz

Kształtowanie krajobrazu powinno przebiegać w zgodzie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Na niekorzystny odbiór krajobrazu wpływ ma niejednorodny charakter form architektonicznych oraz elementy dysharmonijne, wprowadzające chaos przestrzenny, m.in. brak zachowania linii zabudowy, różnorodność geometrii i kolorystyki dachów, jaskrawe elewacje, niewielkie przestrzenie zielone czy monolityczne betonowe ogrodzenia. Obszar objęty projektem planu jest przekształcony antropogenicznie. Wśród zabudowy mieszkalnej dominuje zieleni typowa ogrodom przydomowym. Natomiast wzdłuż brzegu jeziora Selmeł Mały i przy kanale wodnym występuje zieleni środowisk podmokłych, reprezentowana przez zbiorowiska roślinności łęgowej, występuje również roślinność charakterystyczna dla łąk świeżych.

Dlatego też w kompleksie kształtowania walorów krajobrazowych istotne są wskazania dotyczące podniesienia jakości estetycznej terenów zielonych oraz zachowania układów urbanistycznych dopasowanych gabarytem (wysokość i kubatura), formą (kolorystyka elewacji) i funkcją do istniejących wartości architektonicznych (zabudowa sąsiednia).

W zakresie krajobrazu plan wprowadza istotne ustalenia dotyczące kształtowania zabudowy, które określają:

- wysokość zabudowy: maksymalnie do 12 m, liczba kondygnacji od 1 do 3;
- nieprzekraczalne linie zabudowy;
- sposób ukształtowania i pokrycia dachu: dachy symetryczne, o kącie nachylenia płaci od 20° do 45° lub jednostopowe;
- intensywność zabudowy: od 0,05 do 1,8 i wskaźnik powierzchni zabudowy: od 5% do 40%.

Plan zakazuje również budowy ogrodzeń palnych i z prefabrykatów betonowych wokół nieruchomości oraz reguluje przepisy dotyczące lokalizacji oraz wielkości reklam i szyldów.

- Wpływ ustaleń planu na zasoby naturalne

Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zasoby naturalne - z posiadanych materiałów archiwalnych wynika, że na badanym terenie nie występują udokumentowane zasoby naturalne takie jak kruszywa, złoża ropy, itp. Projekt planu zaleca jednak ochronę występujących w tym obszarze użytków cennych przyrodniczo (gleb torfowych i torfowo-murszowych, torfów niskich), poprzez zachowanie ich w stanie naturalnym. Miejsca te stanowią obszary o dużych zdolnościach renowacyjnych, regulują tym samym warunki hydrologiczne terenów podmokłych oraz są zasobne w składniki pokarmowe.

- Wpływ ustaleń planu na zabryki i dobra materialne

Obszar niniejszej prognozy położony jest poza obszarem opieki konserwatorskiej.

- Zależność między elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy

Nie przewiduje się, aby realizacja projektu planu mogła powodować istotną kumulację negatywnych oddziaływań wywołanych zależnościami między poszczególnymi elementami środowiska. Z pewnością ustalenia planu miejscowego nie będą miały wpływu na warunki ochrony najbliższych obszarów chronionej przyrody. W projekcie planu oznaczony jest zasięg Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego.

Jednakże każda ingerencja w środowisko powoduje w nim zmiany. Zmiany te zależne są jednak od lokalnych uwarunkowań i wartości środowiskowej poszczególnych obszarów podlegających zmianom.

Realizacja ustaleń planu spowoduje zmiany (skutki) w środowisku, w wyniku czego nastąpi:

- zmiana architektury krajobrazu oraz sposobu dotychczasowego przeznaczania terenu, poprzez rozbudowę funkcji mieszkalnej i usług osiedlowych;
- zmiana ukształtowania powierzchni terenu w wyniku prac budowlanych;
- potencjalny wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz powierzchni ziemi, spowodowanych zwiększonym nałożeniem ruchu pojazdów;
- uzupełnienie przestrzeni o nowe miejsca postojowe, które (z wyłączeniem miejsc w kondygnacjach podziemnych), będą urządzone jako parkingi w zieleni;
- wprowadzenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych, w szczególności poruszających się na wózkach inwalidzkich;
- możliwość zachowania i wkomponowania w projektowanego zagospodarowania terenów (o ile nie jest to sprzeczne z uwarunkowaniami wynikającymi z bezpieczeństwa ludzi, środowiska lub mienia) istniejących drzew i zespólów zieleni;
- zostanie wprowadzona ochrona użytków cennych przyrodniczo (gleb torfowych i torfowo-murszowych, torfów niskich) oraz wód stojących, poprzez zachowanie ich w stanie naturalnym, celem regulacji warunków hydrologicznych.

6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na terenach objętych opracowaniem planu przewidziano zakaz prowadzenia i lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach szczególnych. Zakaz ten nie dotyczy inwestycji celu publicznego.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5). Zasadę tę uwzględniła „II Polityka ekologiczna państwa”, przyjęta przez Sejm 23 sierpnia 2001 r., oraz dostosowane do niej strategię i programy środowiskowe, w tym przede wszystkim „Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej”. Podstawowym celem „Polityki...” jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych, przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrożenie takiego modelu rozwoju, który nie stworzy zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów.

Wiodącą zasadą Polityki Ekologicznej Państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r.

Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajoobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym.

Isiłą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki.

Kryteria zrównoważonego rozwoju zostały uwzględnione w projektowanym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego „Elk- Sielska” poprzez między innymi utrzymanie obszarów biologicznie czynnych, nieblokujących jednocześnie rozwoju inwestycji. Ponadto plan miejscowy wskazuje, że istniejące pojedyncze drzewa i zespoły zieleni należy wkomponować w projektowane zagospodarowanie terenów, o ile nie jest to sprzeczne z uwarunkowaniami wynikającymi z bezpieczeństwa ludzi, środowiska lub mienia. Projekt planu określa również sposób zagospodarowania terenów i wyraz architektoniczny budynków. Reguluje się ilość kondygnacji, geometrię dachu, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej oraz intensywność zabudowy.

Powyższe założenia stanowią pewnego rodzaju kompromis społeczno-ekologiczny, którego wypracowanie jest niezbędne by zachować środowisko przyrodnicze w stanie nie pogorszonym.

Najważniejszymi postanowieniami w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy uznać: dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dyrektywa Ptasia), dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obie dyrektywy są podstawą tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginieciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania ze względu na znaczne oddalenie od powyższych form ochrony nie wpłynie negatywnie na obszary NATURA 2000. Oprócz ww. aktów prawnych należy zwrócić uwagę również na:

- * dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (zwana dyrektywą SOOŚ),

- dyrektywę Rady nr 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (zwana dyrektywą OOS);
- Celem Dyrektywy nr 2001/42/WE jest „zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyzyczenie się do uwzględnienia aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”. Dyrektywa nr 2011/92/UE dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.
- Podsumowując powyższe należy stwierdzić, że cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym przy zastosowaniu się do wyliczonych i zakazów zawartych w niniejszej prognozie, zostaną uwzględnione w planie zagospodarowania przestrzennego. Uwidacznia się to przede wszystkim w próbie zapisania jak najbardziej racjonalnych zasad kształtowania przestrzeni objętej planem z jednoczesnym zachowaniem powiązań przyrodniczych.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

W przypadku projektu planu miejscowego poszukiwanie alternatyw stanowi istotną część procesu twórczego, na etapie wstępnych prac nad koncepcją planistyczną. Warianty analizowanych rozwiązań są poddawane szczegółowym analizom pod kątem potrzeb zgłaszanych przez gminę, właścicieli gruntów, jednostki zarządzające infrastrukturą oraz z uwzględnieniem możliwości prawnych, technicznych i przy poszanowaniu zasad zrównoważonego rozwoju. Poszukując alternatyw można zwrócić uwagę na wariantowanie takich elementów jak: przeznaczenie terenu, rodzaj zabudowy, jej gęstość, dobór i układ linii zabudowy.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Etk - Sielska” są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, opiniami organów decyzyjnych, a koniecznością rozwoju urbanistycznego, społecznego oraz turystycznego miasta. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie miasta i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju urbanizowanych. Projekt planu miejscowego opracowano zgodnie z założeniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Etku oraz w odpowiedzi na bieżące zapotrzebowanie mieszkańców miasta. Plan miejscowy nie narusza w sposób istotny walorów środowiska przyrodniczego, a planowane zagospodarowanie nie wpłynie negatywnie na funkcjonowanie przyrody w mieście.

Zastosowane ustalenia planu zabezpieczają prawidłowe funkcjonowanie poszczególnych elementów środowiska oraz, jako że Krajobrazu. W związku z tym, że obszar miejscowego planu „Etk - Sielska” jest już w znacznej części zainwestowany, a ustalenia ww. planu uwzględniają istniejące zagospodarowanie, nie proponuje się rozwiązań alternatywnych aniżeli te, które zostały zaproponowane w obecnym projekcie planu.

9. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko- proponowane działania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa cele, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub niedopuszczenie do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Proponowane rozwiązania przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego „Ełk- Sielska” prowadzą do łagodzenia i likwidacji negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego plan wprowadza następujące zasady:

- podkreśla, że na części terenu objętego projektem planu obowiązują przepisy dotyczące położenia w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego;
- ustala się ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza poprzez zakaz eksploatacji instalacji powodujących wprowadzanie gazów lub pyłów, powodujących przekroczenie standardów jakości powietrza;
- ustala się dopuszczalne poziomy hałasu, przyjmując odpowiednie przepisy dotyczące ochrony środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu:
 - MN,U,1;MN,U,T do kategorii terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo-usługowe,
 - US i WS do kategorii terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
 - Tereny oznaczone symbolami Z, KR, KDD, KDL, K nie podlegają ochronie akustycznej;
- na terenie opracowania planu ustala się minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej określony indywidualnie dla poszczególnych terenów: dla terenów 1MN,U, 2MN,U, 3MN,U, 4MN,U, 5MN,U - 40%, 6MN,U,T, 7MN,U,T, 8MN,U,T - 40%, 9Z - 90%, 10US - 50%, 19K - 40%;
- zaopatrzenie w ciepło ustala się z sieci ciepłowniczej po jej budowie, dopuszcza się także ogrzewanie elektryczne i gazowe z sieci. Ustalono wytwarzanie ciepła przy użyciu urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, o mocy nie większej niż moc mikroinstalacji, z wyłączeniem energii wiatru;
- zaopatrzenie w wodę wszystkich obiektów budowlanych z miejskiej sieci wodociągowej;
- ścieki należy odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej, realizowanej w systemie rozdzielczym, do komunalnej oczyszczalni ścieków;

• w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych należy jak największą ich ilość zagospodarować w obrębie granic nieruchomości - stosując dostępne rozwiązania techniczne jak np. zbiorniki retencyjne czy skrzynie rozsączające. Nadmiar wód opadowych dopuszcza się odprowadzać do sieci i urządzeń kanalizacji deszczowej. Wody opadowe odprowadzane z powierzchni potencjalnie zanieczyszczonych (ulic, placów postojowych, parkingów itd.) należy przed wprowadzeniem do odbiornika (np. do ziemi) podczyszczać. Zabrania się odprowadzania wód opadowych i roztopowych do nieruchomości przyległe oraz do sieci i urządzeń kanalizacji sanitarnej oraz na tereny kolejowe i wykorzystania kolejowych urządzeń odwadniających;

- istniejące pojedyncze drzewa i zespoly zieleni należy wkomponować w projektowane zagospodarowanie terenów, o ile nie jest to sprzeczne z uwarunkowaniami wynikającymi z bezpieczeństwa ludzi, środowiska lub mienia;
- ustala się zagospodarowanie wierzchnich warstw ziemi urodzajnej spełniającej standardy jakości zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi przed rozpoczęciem robót ziemnych i ich składowanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w planie miejscowym ustalono ochronę przed zanieczyszczeniami ziemi poprzez gospodarowanie odpadami i ściekami zgodnie z przepisami odrębnymi;
- projekt planu zaleca ochronę użytków cennych przyrodniczo (gleb torfowych i torfowo-murszowych, torfów niskich) oraz wód stojących, poprzez zachowanie ich w stanie naturalnym;
- na terenach objętych opracowaniem planu przewidziano zakaz prowadzenia i lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach szczególnych. Zakaz ten nie dotyczy inwestycji celu publicznego;
- projekt planu wyznacza strefę ochronną jeziora, w której to obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wód, poprzez ograniczenie zabudowy liniami nieprzekraczalnymi;
- zapisy planu zabraniają niszczenia przybrzeżnej roślinności oraz naruszania linii brzegowej jeziora;
- adaptuje się istniejące pomosty indywidualne oraz dopuszcza realizację maksymalnie dwóch pomostów ogólnodostępnych, w wyznaczonej na rysunku planu strefie;

Realizacja ustaleń projektu planu nie stwarza zagrożenia dla form ochrony przyrody w jego otoczeniu, a w szczególności:

- nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych w sieci obszarów Natura 2000;
- nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000.

W związku z powyższym realizacja planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań:

- na etapie realizacji ustaleń planu istotnym zagrożeniem będzie nadmierny hałas związany ze wznoszeniem zabudowy, utwardzaniem ciągów komunikacyjnych itp.;
- podczas realizacji przedsięwzięć należy działać zgodnie z ogólnoprijętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne. Dotyczy to takich aspektów jak lokalizacja nowopowstającej zabudowy poza obszarami zadzwień i zakrzewień oraz obszarów podmokłych w taki sposób, aby podczas prac budowlanych do minimum ograniczyć potrzebę wycinki drzew, zasypanych czy wymiany gruntów o wysokiej retencyjności, haldowania gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.

Wprowadzenie kompleksowych ustaleń będzie służyć ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenu przewidzianego projektem.

10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza środowiskowych skutków realizacji zapisów projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Etk- Sielska” możliwa będzie dopiero po pełnej realizacji planu, tzn. w momencie gdy powstaną inwestycje, zostaną wykonane wszystkie podłączenia infrastrukturalne, czyli gdy wszystkie zapisy planu uzyskają wypełnienie w rzeczywistości. Wówczas stanie się możliwa kompleksowa analiza i ocena stanu środowiska, na przykład na podstawie badań monitoringowych. Doskonałym miejscem oceny przyszłych problemów środowiskowych będą zmiany w dokumentach wyższej rangi, np. w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy. Opracowanie ekofizjograficzne i Prognoza oddziaływania na środowisko powinny dostarczyć kompleksowej analizy stanu środowiska na opisywanym terenie.

Prezydent Miasta Etku dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń Studium, w celu oceny aktualności Studium i planów miejscowych. Wyniki tej oceny powinny zawierać zestawienia tabelaryczne i opracowania kartograficzne, prezentujące aktualny stan planowania na terenie gminy, a następnie zostać przedstawione Miejskiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji Rady Miasta Etku. Aktualna analiza została uchwalona przez Radę Miasta Etku uchwałą nr LIX.651.2023 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie oceny aktualności planu ogólnego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze potrzebę zapewnienia mieszkańcom miasta i gminy jak najlepszych warunków do życia, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie, prowadzi na terenie gminy punkty sieci Państwowego Monitoringu Środowiska i wykazuje badaniami zmiany i problemy środowiskowe. W skali gminy jest to najczęściej kilka punktów pomiarowo-kontrolnych, na których stwierdzany jest stan komponentów środowiskowych. Ciągła praktyka związana z prowadzeniem pomiarów jest wystarczająca do określenia, czy zmiany w strukturze powodują negatywne oddziaływanie na środowisko, czy też nie powodują takiego oddziaływania. Dlatego też należy dopilnować, aby program monitoringu był na terenie gminy realizowany w sposób ciągły, przy uwzględnieniu przyszłych zmian w zagospodarowywanej przestrzeni. Ponadto podmioty gospodarcze podlegają pełnej kontroli ze strony Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, który ma narzędzia analityczne i prawne do ograniczania przyszłych presji ze strony zakładów. Praktyka wskazuje, że system prawny skutecznie zabezpiecza środowisko przed przedsięwzięciami niedozwolonymi obowiązujących norm. Tak więc poprawa stanu środowiska w przypadku opisywanego planu będzie możliwa do osiągnięcia stosunkowo szybko, prosto w procedurze administracyjnej i skutecznie w dokonywaniu niezbędnych zmian.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Przez transgraniczne oddziaływanie na środowisko rozumie się jakiegokolwiek oddziaływanie na terenie danego państwa, które jest spowodowane planowaną działalnością, a jej przyczyną jest położona częściowo lub w całości na terenie innego państwa i nie ma wyjątknie charakteru globalnego. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie powodują skutków środowiskowych o charakterze transgranicznym, gdyż skala zagospodarowania ma charakter lokalny.

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Analizowane zainwestowanie jest powszechnie występującym i typowym przedsięwzięciem małej skali. Wobec tego określenie jego wpływu na środowisko nie napotkało szczególnych trudności.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem mającym na celu wykazanie wpływu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko naturalne i zdrowie ludzi w przypadku realizacji jego ustaleń. Realizacja tych ustaleń spowoduje zmiany w środowisku przyrodniczym, gdyż będzie ono przekształcone zgodnie z zapotrzebowaniem społecznym. Prognoza oddziaływania planu na środowisko nie jest dokumentem, który rozstrzyga o słuszności realizacji planowanych inwestycji, stanowi jedynie ocenę wpływu na środowisko przyrodnicze planowanych inwestycji.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwanego „Elk - Sielska”, który sporządzony jest na podstawie uchwały nr XXVII/262.2021 Rady Miasta Elku z dnia 24 lutego 2021 roku w sprawie przystąpienia do opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego „Elk - Sielska”.

Celem przystąpienia do opracowania planu jest w szczególności: określenie zasad dotyczących realizacji obiektów na powierzchni jez. Sełmęt Mały w tym m.in. kładek i pomostów, ustalenie przeznaczenia terenów dotychczas niezagospodarowanych z zachowaniem ładu przestrzennego, a także uporzędkowanie istniejącej zabudowy, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Projekt planu składa się z części tekstowej – projektu uchwały, oraz z załącznika graficznego i obejmuje obszar o powierzchni ok. 33 ha. Położony jest w południowo-wschodniej części miasta, od północy graniczy z kompleksami leśnymi, od wschodu ulicą Wczasową, od południa ulicą Kolejową, natomiast od zachodu ograniczony jest ulicą Sielską, terenami kolejowymi i niezagospodarowanymi łąkami i pastwiskami.

Obszar objęty planem położony jest poza obszarem opieki konserwatorskiej. Natomiast część terenu, tj. jezioro Sełmęt Mały, część kanału wodnego oraz fragment obszarów mieszkaniowych, leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Elckiego. Znaczna część położona jest również w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 217 - Pradolina Rzeki Biebrzy. Projektowany plan nie będzie zagrażał środowisku gruntowo-wodnemu, gdyż jako akt prawa miejscowego, określa zasady zagospodarowania terenów, porządkując nowopowstającą zabudowę i chroniąc obszary o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych (wody jeziora Sełmęt Mały oraz tereny występowania torfów i obszary podmokłe).

Sporządzając prognozę oddziaływania na środowisko odniesiono się do stanu istniejącego oszacowanego i przeanalizowanego w opracowaniu ekofizjograficznym i w trakcie badań terenowych, a następnie wykazano oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska naturalnego. Zagospodarowanie terenu zgodnie z projektem planu powinno wprowadzić tu ład przestrzenny, ochronę środowiska przyrodniczego i racjonalne zagospodarowanie krajobrazu kulturowego. Planowane przeznaczenie terenów zgodne jest z polityką przestrzenną miasta.

ANALIZA STANU ISTNIEJĄCEGO

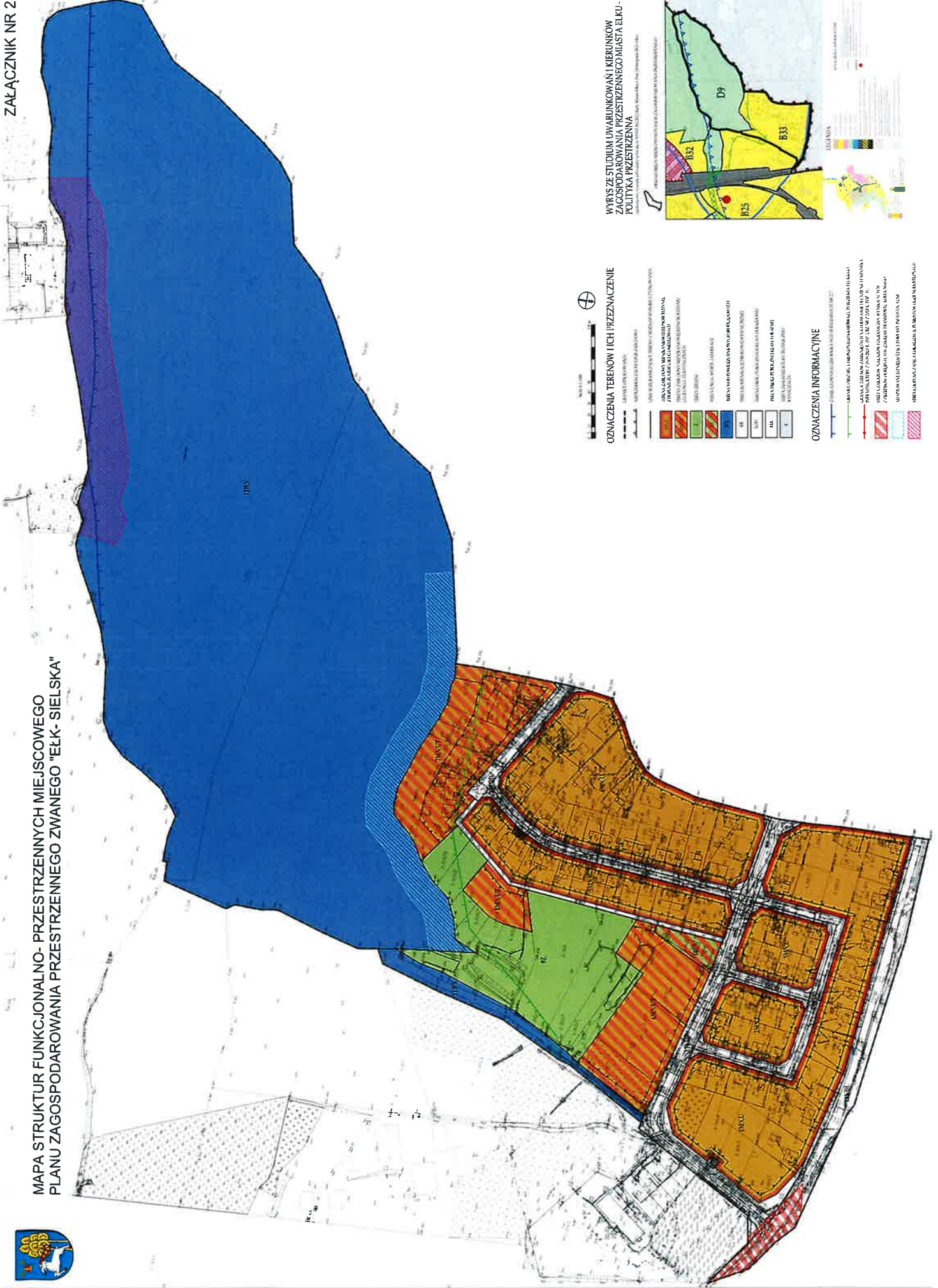
ZALĄCZNIK NR 1

MAPA STRUKTUR FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNICH MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ZWANEGO "ELK-SIELSKA"

ZALĄCZNIK NR 2

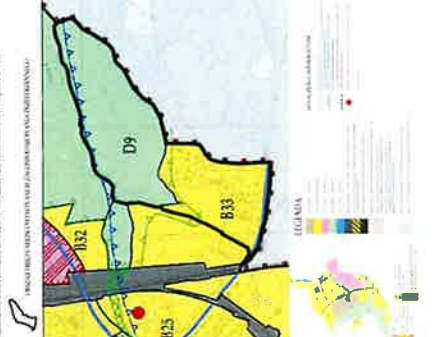
OZNACZENIA TERENÓW I ICH PRZEZNACZENIE

- GRANICZNIKI
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA

OZNACZENIA INFORMACYJNE

- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA
- GRANICE TERENÓW OCHRONY ŚRODOWISKA
- GRANICE MIASTECZYSTWA

WYRYS ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA ELKI - POLITYKA PRZESTRZENNA

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Dotyczy prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwanego „Elk - Stęska”

Oświadczam, iż spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2023 r. poz. 1094 z późn. zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Sylwia Dobużyńska